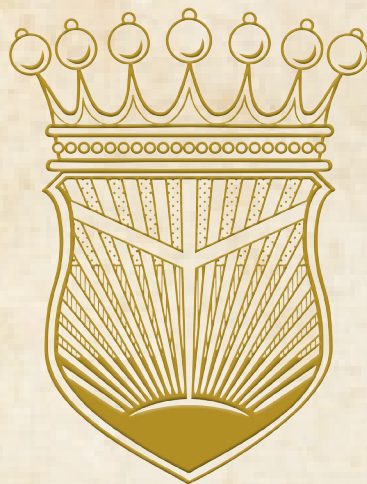

polski
polnisch

Königreich Deutschland

Królestwo Niemiec

onstytucja

Preambuła

My, wolni suwerenni i powiernicy Nowego Imperium, przygotowujemy podstawy do desygnowania w przyszłości i zwieńczeniu, Królem w Bożych łaskach, Króla Niemiec, w świadomości naszej odpowiedzialności przed Stwórcą wszystkich istot i ludzi, pośród wiecznych praw tworzenia świata, napędzanych przez pragnienie chęci wolności, aby służyć sprawie pokoju i postępu na świecie, zdając sobie sprawę, jako słudzy Boga i wszystkich ludzi, zobowiązujemy się przestrzegać niniejszej Konstytucję z poszanowaniem wszystkiego co zostało stworzone, dla niezbywalnych praw człowieka, międzynarodowego zrozumienia dla pokoju, ustalamy i ogłaszamy, co następuje:

Zasadniczo

Określenia rodzaju męskiego w tej Konstytucji odnoszą się do obu płci w równym stopniu.

Rozdział 1

Państwo

Art. 1 Nazwa Państwa

Nowe Niemcy jako państwo, nosi nazwę Królestwo Niemiec.

Art. 2 Flaga państwa

Flaga Królestwa Niemieckiego posiada od góry do dołu kolory ŻŁOTY-CZERWONY-CZARNY z eblematem wschodzącego słońca w kształcie półksiężyca koloru srebrnego, który promieniuje od koloru czarnego w postaci 21 promieni na całej powierzchni flagi. Flaga narodowa jest chroniona prawem.

Art.3 Forma państwa

(1) Królestwo Niemiec jest nową formą rządów. Łączy w sobie formy bezpośrednio rosnącej demokracji w formie organizacji Rad Republik oraz konstytucyjnie wybieralnej Monarchii.

(2) Królestwo Niemiec jest przez naród niemiecki i obywateli niemieckich legitymowaną oraz konstytucyjnie wybieralną Monarchią.

Art. 4 Zmiana granic

(1) Zmiany lub rozszerzenia granic terytorium Państwa, będą opublikowane w komunikatach zmian lub rozszerzenia Królestwa Niemiec, natychmiast z datą po jego uprawomocnieniu.

(2) Zmiany granic między Gminami, tworzenie nowych i łączenie istniejących społeczności wymaga większości głosów zamieszkałych tam obywateli, uprawnionych do głosowania.

Głowa państwa

Art. 5 Tytuł

(1) Głowa Państwa nosi tytuł Król Niemiec.

(2) Król jako Głowa Państwa wykonuje swoje prawne obowiązki, jako władza państwowa zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji i innych Ustaw.

Art.6 Stolica

- (1) Król ma swoją siedzibę w Stolicy Królestwa.
- (2) Stolica może być przeniesiona przez Króla, Prezydenta Rady Państwa, Radę Państwa lub w drodze obywatelskiego referendum, w każdej chwili w inne miejsca. Król posiada prawo veto.

Art. 7 Władze Państwa

- (1) Całkowita władza Państwa należy do Króla i jego podwładnych, i będzie wykonywana oraz regulowana postanowieniami niniejszej Konstytucji.
- (2) Król mianuje jednego Ministra Rady Państwa jako jego zastępcę. Do czasu powołania Rady Państwa, Król może ustanowić pełnomocnika jako swojego reprezentanta.

Art. 8 Wybory Króla

- (1) Pierwszy Król wybierany jest bezpośrednio, bez debaty, przez uprawnionych do wyboru obywateli, z pośród grona Rady Państwa lub Rad Regionalnych na wniosek Najwyższego Suwerena.
- (2) Do wyboru na Króla upoważniony jest każdy Niemiec, który należy do Królestwa Niemiec i ukończył czterdziesty rok życia.
- (3) Na Króla może być wybrany każdy, który kształcił się w dziedzinie prawa, finansów, ekonomii, zarządzania, etyki, komunikacji i nauk humanistycznych, zgodnie z nowym niemieckim standardem edukacyjnym.
- (4) Król jest wybierany dożywotnio. Swoją pracę musi poświęcić dla dobra narodu niemieckiego i z największym wysiłkiem chronić go przed szkodami i pomnażać jego szczęście.

Art. 9 Następcą

- (1) Król sugeruje swojego następcę i termin objęcia jego urzędu. Swojego następcę może określić w dowolnym momencie.
- (2) Następcą Króla nosi do jego wyboru tytuł Następcy Tronu. W tym czasie Następcą Tronu, zostanie wprowadzony w oficjalne obowiązki Króla.
- (3) Każdy Następcą Tronu, przed przejęciem godności Króla w odniesieniu do czczenia godności wypowie i przysięgnie, że będzie rządził Królestwem Niemiec zgodnie z Konstytucją oraz innymi przepisami prawa, podtrzymując integralność i w ten sam sposób, nierozłączność praw oraz obowiązków królewskich.

Art. 10 Obowiązki Króla

- (1) Król jest gwarantem Konstytucji i jest z nią związany.
- (2) Król w czasie swojej kadencji nie podlega jurysdykcji. Podobnie jest w przypadku każdego mianowanego przez Króla członka rządu, który sprawuje dla Króla funkcję państwową.
- (3) Z dniem wejścia w życie niniejszej Konstytucji, Król zachowuje prawo do

uchylenia konstytucji w drodze rozporządzenia w przypadku naruszenia praw przez organy rządowe lub funkcjonariusza publicznego. W takim przypadku posiada on również obowiązek podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu przywrócenia stanu prawnego. Posiada również prawo przedstawić własne projekty Ustaw w Radzie Państwa. W sprawie skuteczności tych przepisów i przyjęciu ustawy wymagalne jest głosowanie uprawnionego do głosowania elektoratu.

(4) Wraz z rozpoczęciem działalności Rady Państwa, Król rezygnuje z jego praw, uprawnień i funkcji, które przejmuje Rada Państwa i inne organy zgodnie z konstytucją. Następnie król przejmuje przede wszystkim rolę reprezentacyjną i doradczą.

Art. 11 Przedstawicielskie Prawa Króla

(1) Król reprezentuje Państwo we wszystkich jego stosunkach z obcymi państwami.

(2) Traktaty, które terytorium będzie dodane lub przypisane do Królestwa, ewentualnie odebrane, posiada suwerenność państwową lub struktury państwowe, nowy stan akceptuje lub zobowiązuje, że będzie ingerować w prawa i wolność obywateli w potrzebie, dla swojej ważności, wymaga zatwierdzenia przez Radę Państwa. Król ma prawo veto i prawo do kasacji w kontraktach rządowych.

Art. 12 Ważność prawa, ułaskawienie

(1) Każde prawo wymaga dla swej ważności zatwierdzenia przez Króla.

(2) Król ma prawo do ułaskawienia, do łagodzenia i zamiany prawnie orzekłych kar oraz umorzenie wszczętego śledztwa.

(3) Na korzyść skazanego ze względu na jego czynności urzędowe Członka Rządu, Król posiada prawa ułaskawienia lub złagodzenia kary tylko za zgodą Rady Państwa.

Art. 13 Proceduralne postępowanie odwołania osoby Króla

(1) Król może stracić swoje stanowisko w oparciu o rażące naruszenia Konstytucji lub niezgodne postępowanie z prawem karnym, lub też wówczas, gdy z przyczyn fizycznych, emocjonalnych lub psychicznych nie jest w stanie przez dłuższy okres czasu sprawować odpowiednio tej funkcji.

(2) Do wszczęcia proceduralnego postępowania odwołania osoby Króla, jest wymagany wniosek proceduralnego postępowania odwołania osoby Króla, który musi być podpisany przez co najmniej 51 ze 100 członków Rady Państwa, z imieniami i nazwiskami. Uprawnieni do głosowania obywatele Królestwa Niemiec muszą następnie podjąć decyzję o odwołaniu go z urzędu. Odwołanie staje się skuteczne, jeżeli co najmniej 51 ze 100 procent elektoratu zatwierdzi wniosek proceduralnego postępowania odwołania osoby Króla.

Art. 14 Prezydent

Jeśli nie został wybrany Król, lub w przypadku śmierci Króla albo odwołania osoby Króla, lub niemożności kontynuowania Królestwa Urzędu, Rada Państwa jest najwyższą władzą Królestwa. W tym przypadku Rada Państwa ustala w swoich szeregach wysokiego urzędnika i przedstawiciela Królestwa Niemiec. Ten nosi tytuł Prezydenta i wykonuje obowiązki Króla. Czas prezydentury jest ograniczony do 2 lat. W tym czasie, nowy Król musi zostać wybrany. Jeśli Król nie zostanie wybrany, Przewodniczący przejmuje godność królewską. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

Funkcje państwowe

Art. 15 Państwo jako wyraz porządku tworzenia świata

- (1) Królestwo Niemiec jest formą rządów, która opiera się na wiecznie obowiązującym prawie tworzenia świata i w tej formie swój ustrój wyraża.
- (2) Konstytucja i prawa Niemiec oraz obywateli są chronione przez Króla i Radę Państwa w połączeniu z niemieckimi urzędnikami.

Art. 16 Państwo jako gwarant porządku tworzenia świata

- (1) Najwyższym zadaniem Państwa jest wspieranie ogólnego dobrobytu obywateli. W tym sensie, Państwo zapewnia utworzenie i utrzymanie prawa oraz ochrony interesów religijnych, moralnych i gospodarczych narodu niemieckiego.
- (2) Państwo jako narzędzie woli obywatelskiej, ma dążyć do zapewnienia wszystkim ludziom osiągnięcia w największym stopniu szczęścia, samostanowienia, wolności, zdrowia, edukacji i rozwoju osobowości.
- (3) Królestwo Niemiec powinno służyć ludziom żyjącym w jej granicach, aby mogli żyć w wolności, pokoju i szczęściu ze sobą oraz działać na rzecz wspierania dostosowania życia ludzi na wiecznym porządku tworzenia świata.

Art. 17 Język urzędowy

Język niemiecki jest językiem narodowym i urzędowym oraz jest pod szczególną ochroną Konstytucji. To uprawnia Króla do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu ochrony języka ojczystego Niemców.

Art. 18 Edukacja

- (1) Państwo zwraca szczególną uwagę na wychowanie i system szkolny.
- (2) Istnieje ogólny wymóg edukacji. Cały system wychowania oraz edukacji znajduje się pod nadzorem Państwa. Państwo zapewnia, że w szkołach publicznych nauka przedmiotów podstawowych jest bezpłatna. Edukacja religii może być również zapewniona przez instytucje kościelne.

(3) Lekcje prywatne są dozwolone, pod warunkiem, że będą zgodne z przepisami prawnymi dotyczącymi celów dydaktycznych i wyposażenia w szkołach publicznych.

(4) Państwo pozwala ubogim, a predysponowanym uczniom do odwiedzenia szkół średnich.

Art. 19 Zdrowie

(1) Zdrowie publiczne jest bardzo cenne i znajduje się pod szczególną ochroną Konstytucji. Państwo pracuje nad zachowaniem zdrowia i jego poprawą we wszystkich jego dziedzinach.

(2) Cały system opieki zdrowotnej, jest pod nadzorem Państwa. Jest tylko jeden fundusz zdrowia. Wygospodarowane nadwyżki będą lokowane w budżecie Państwa.

(3) Państwo podejmuje starania w celu zapewnienia, aby każdy obywatel Niemiec miał szansę osobiście zadbać o własne zdrowie, jego przywrócenie lub poprawę. Poprzez edukację i ochronę zdrowia winno wpływać na rzecz, aby każdy człowiek mógł poznać własną odpowiedzialność i aktywnie działać nad własnym zdrowiem. Państwo wpływa na pomoc wszystkim ludziom, poprzez odpowiednie programy edukacyjne i inne formy kształcenia.

(4) Produkty, które niekorzystnie mogą wpływać na zdrowie człowieka lub go osłabić mogą zostać opodatkowane.

Art. 20 Ochrona zdolności do zarobkowania

(1) Państwo chroni prawo do pracy i siłę pracownika.

(2) Niedziele oraz święta uznane przez Państwo, są dniami odpoczynku publicznego. Dni wolne od pracy są chronione przez prawo.

Art. 21 Ochrona samowystarczalności

(1) W celu poprawy zdolności do pracy zarobkowej, bezpieczeństwa i opieki państwo domaga się i wspiera tworzeniu się państwowych zakładów pracy, rolnictwa, handlu i przemysłu.

(2) Tworzenie i utrzymanie warunków życia samowystarczalnego i regionalnych źródeł utrzymania będą przedmiotem szczególnej troski Państwa.

Art. 22 Drogi

(1) Państwo musi poświęcić szczególną uwagę dla nowoczesnych potrzeb odpowiedniej konfiguracji transportu.

(2) Państwa członkowskie mają suwerenne prawo nad wodami. Wykorzystanie, zarządzanie i ochrona wód powinna być regulowana w sposób zgodny z prawem, z należytym uwzględnieniem rozwoju technologii i zachowania naturalnych podstaw życia.

Art. 23 Suwerenność nad bogactwami naturalnymi

Państwo sprawuje zwierzchnictwo nad łowiectwem, rybołóstwem, leśnictwem, górnictwem i chroni prawnie w tym zakresie interesy rolnictwa, zwierząt, roślin i Ziemi.

Art. 24 Procedura zgodna

- (1) Państwo dba o szybkie, sprawiedliwe procesy i egzekucje, jak również do dostosowania takich samych zasad sprawiedliwości.
- (2) Praktyka zawodowa reprezentacji stron jest regulowana przez prawo.

Art. 25 Ochrona zasobów naturalnych

- (1) Ziemia jako niezależny, żywy organizm, jest naturalną podstawą życia wszystkich istot żywych. Ochrona ziemi jest jednym z najpilniejszych zadań Państwa. Państwo zobowiązuje się szanować te świadome stworzenie, chronić i traktować je jako odrębny podmiot prawny z prawem do życia, integralności fizycznej i zdrowotnej. Ziemia ma pełną ochronę przez niniejszą Konstytucję.
- (2) Zasoby naturalne są dobrem wspólnym. Żadna osoba nie ma prawa nabywania zasobów naturalnych kraju.
- (3) Grunty, surowce mineralne, woda, drewno i inne zasoby naturalne mogą stanowić własność prywatną tylko w takich ilościach, które zapewnią osobistą egzystencję.
- (4) Wszystkie procesy technologiczne i praktyki, które mogą stanowić zagrożenie dla istnienia życia, integralności fizycznej lub zdrowia Ziemi, ludzkości, zwierząt lub roślin, mogą zostać dopuszczone tylko w wyjątkowych przypadkach i za zgodą oraz pod bezpośrednim nadzorem Państwu, mogą zostać opodatkowane.

Art. 26 Ochrona praw wyższego rzędu

- (1) Prawo naturalne, umowy i prawa międzynarodowe są integralną częścią prawa niemieckiego. Mają być przestrzegane w Państwie, jeżeli nie są one sprzeczne z postanowieniami niniejszej Konstytucji. W przypadku ich naruszenia Państwo winno podjąć działania celem odzyskania tych praw. Państwo może korzystać z pomocy organizacji międzynarodowych.
- (2) Umowy i prawa międzynarodowe lub inne umowy rządowe lub prawa, które w wyniku jego zastosowania, lub wytyczne które prowadzą do naruszenia prawa, wyzysku, nadużyć, pogardy dla ludzkości, naruszenia prawa do ziemi lub innych nadużyć, nie są brane pod uwagę, i nie są częścią niemieckiego prawa.

Rada Państwa

Art. 27 Rada Państwa

- (1) Członkowie Rady Państwa są najwyższymi przedstawicielami niemieckich Władz Regionalnych.

- (2) Przedstawiciele Władz Regionalnych są uprawnionymi i związani decyzjami ich Władz Regionalnych oraz są uprawnionymi do głosowania w ich imieniu.
- (3) Członkostwo w Radach nie jest ograniczone w czasie. Wynika to z wyborów w swoich okręgach wyborczych i kolejnych wyborach w wyższych strukturach wojewódzkich i powiatowych, a ze względu na ich kompetencje, wykazane w testach na radnych.
- (4) Rada Państwa tworzy do zadań i zakresu swojej działalności skromną administrację zarządzania.
- (5) Rada Państwa decyduje w sprawie wniosków o przyjęcie i wprowadzenie regionalnych środków płatniczych.

Art. 28 Stosunki zagraniczne

- (1) Utrzymywanie dobrych stosunków z obcymi państwami należy do Rady Państwa, i jest priorytetem dla zastosowań przez Króla. Król może wyznaczyć agentów, którzy będą go reprezentowali w indywidualnych przypadkach.
- (2) Przed zawarciem umowy, mających wpływ na szczególne okoliczności regionalnego terytorium Niemiec, należy wysłuchać opinii Władz Regionalnych.

Przedsiębiorstwa państwowe

Art. 29 Prawo własności przedsiębiorstw państwowych

- (1) Król jest do czasu utworzenia Rady Państwa jedynym zarządzającym i właścicielem państwowych przedsiębiorstw. Zbycie, lub częściowe zbycie państwowych przedsiębiorstw nie jest dozwolone, jeśli samowystarczalność narodu niemieckiego nie jest zabezpieczona lub wpłynie to na zmniejszenie jakości towarów i usług Państwa.
- (2) Król decyduje o stosowaniu środków.
- (3) Wszelkie nadwyżki przedsiębiorstw publicznych powinny być przekazywane do budżetu Państwa i z kolei wykorzystywane do promowania dobra wspólnego. Wyjątki mogą być dopuszczone na wniosek, zgodnie z normami ustanowionymi w niniejszej Konstytucji, których należy przestrzegać, w przypadku, jeżeli naturalne podstawy życia są szanowane i chronione oraz nie ograniczają osobistych praw innych osób.
- (4) W przypadku wniosków gmin lub władz lokalnych Państwa Niemieckiego które nie posiadają pojedynczych uprawnień legislacyjnych, które nie należą do społeczności lokalnej, Państwo może przekazać organowi wnioskującemu uprawnienia legislacyjne, jeżeli nie będzie to prowadzić do zniszczenia porządku publicznego, innych organów lub skarg.

Ustawodawstwo Państwa

Art. 30 Wprowadzenie Projektów Ustaw

- (1) Projekty Ustaw będą wprowadzone przez Radę Państwa, samych członków Rady Państwa, przez Króla lub Rady regionalne.
- (2) Rada Państwa może powołać pełnomocników do odbioru i przetwarzania Projektów Ustaw. Przedstawiciele są instruowani, aby rozważyć Projekty Ustaw w ciągu 2 miesięcy od ich otrzymania, ewentualnie je zmienić, jeśli jest to konieczne, i przedłożyć Radzie Państwa. W przypadku skomplikowanych Projektów Ustaw, mogą być przyznane wnioski upoważnionego przedstawiciela do Przewodniczącego Rady Państwa, o przedłużenie czasu rozważania.

Art. 31 Procedury usawodawcze

- (1) Nowe Przepisy niemieckie są uchwalone przez Radę Państwa.
- (2) Uchwalona przez Radę Państwa ustawa wchodzi w życie, gdy co najmniej dwie trzecie członków Rady Państwa zatwierdzi ustawę, a ta zostanie podpisana przez Króla.
- (3) Ustawy muszą być realizowane natychmiast po przyjęciu ich przez Króla.

Administracja państwowa

Art. 32 Dostęp do funkcji publicznej

- (1) Król stworzy niezbędne do wykonania i stosowania przepisów organy administracyjne.
- (2) Każdy obywatel ma prawo do sprawowania urzędu publicznego w ramach przepisów prawa i jego osobistej zdolności.
- (3) Państwo zachęca swoich obywateli do przejęcia odpowiedzialności i chęci rozwijania praw obywatelskich oraz wyborczych.
- (4) Państwo zachęca swoich obywateli do gotowości wolontariatu na rzecz społeczności i do zaangażowania się aby zostać dopuszczonym do urzędu publicznego.

Art. 33 Urzędnicy państwowi

- (1) W państwie zostaną powoływani Urzędnicy zawodowi. Urzędnicy są funkcjonariuszami Państwa. Do wdrożenia i egzekwowania Konstytucji, organizacji Państwa Niemieckiego służą Urzędnicy.
- (2) Urzędnicy państwowi są sługami całego narodu niemieckiego. Posiadają uprawnienia do egzekwowania prawa i Konstytucji, ją bronić i sumiennie wypełniać swoje obowiązki w ramach obowiązujących przepisów prawnych.
- (3) Urzędnicy w dolnej i środkowej grupie mogą być powoływani przez władze

lokalne lub przez wyższe władze regionalne. Mogą w każdej chwili zostać powoływani i odwoływani w przypadku nieprawidłowego działania. Muszą osiągnąć przynajmniej 1 poziom nowego audytu Rządu Niemieckiego.

(4) Urzędnicy na wysokie stanowiska są zwykle wybierani bezpośrednio przez lokalną lub gminną społeczność. Muszą osiągnąć przynajmniej 2 poziom nowego audytu rządu niemieckiego. Aby uzyskać szczegółowe informacje, określone przez prawo. Urzędnicy z wysokich stanowisk mogą zostać usunięci tylko za rażące wykroczenia przeciwko Konstytucji lub ustaw karnych. Na ich wniosek, mają możliwość składać wyjaśnienia odnośnie swojego wykroczenia podczas procesu publicznego.

(5) Każda osoba, która jest Urzędnikiem lub funkcjonariuszem Państwa i narusza przepisy Konstytucji lub przepisy niemieckie, ponosi odpowiedzialność wobec Wspólnoty i obywateli za wynikłe szkody. Odpowiedzialność jest wykluczona, jeżeli działanie Urzędnika lub funkcjonariusza publicznego by zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu lub znaczącemu ryzyku, jego działanie było stosowne. Powszechnie uznane prawa moralne nie mogą być naruszone. Szczegóły są regulowane przez prawo.

Art. 34 Prawa do samorządzenia i przyłączanie się do państwa niemieckiego

(1) Porządek konstytucyjny państwa niemieckiego, w uczestnictwie miast, gmin i innych jednostek samorządu terytorialnego, w których przystąpiły organy publiczne i inne grupy, musi odbywać się na zasadach nowego Państwa Niemieckiego i Konstytucji.

(2) Miasta i gminy mają prawo do samozarządzania na wniosek i za zgodą Rady Państwa. Mogą stworzyć swój własny porządek w ramach konstytucji. Miastom i gminom przysługuje prawo do regulowania wszystkich spraw lokalnych w zgodzie z niniejszą Konstytucją i na własną odpowiedzialność. Ponadto, organizacje społeczne i ligi miast na mocy niniejszej Konstytucji, mają prawo do samorządzenia.

(3) Zapewnienie samozarządzania obejmuje również prawo do samowystarczalności finansowej i osobistej odpowiedzialności. W ramach swoich prawowitych władz samorządowych, w porozumieniu z Radą Państwa prawo kreacji pieniądza w ścisłej zgodności z postanowieniami niniejszej Konstytucji. Reichsmark może być emitowany przede wszystkim jako środek płatniczy we współpracy z Królewskim Bankiem Państwa Niemieckiego. Własne waluty regionalne są dozwolone, pod warunkiem, że są one zgodne z postanowieniami niniejszej Konstytucji.

(4) Państwo zapewni porządek konstytucyjny w całym Państwie Niemieckim, w przystępujących regionach, miastach, Gminach, ligach miejskich, organizacjach społecznych, samorządach i innych dobrach ziemskich i jest upoważnione do egzekwowania tego porządku na terenach przystępujących.

(5) Przystąpienie terytorium do niniejszej Konstytucji i regulaminu, spowoduje

wygaśnięcie starego prawa. Po przystąpieniu terytorium do niniejszej Konstytucji obowiązują niniejsze rozporządzenia i ustawy.

Art. 35 Narodowe i agencje cywilne

(1) W niemieckich miastach, gminach oraz w niemieckim kraju, naród i obywatele mają swoje przedstawicielstwa. Rady gminne składają się z deputowanych wybranych, w wolnych i otwartych wyborach z lokalnej społeczności.

(2) Nikt nie może widzieć wad i zalet, ponieważ wybrany został z własnego wyboru. Państwo chroni prawa wszystkich wyborców i wybranych do nieograniczonej tolerancji i równości opinii wyborczej. Nikt nie może być zmuszony do wyborów.

Art. 36 Struktura administracyjna Państwa

(1) Rady Miast i Gminy w wyborach bezpośrednich określają spośród siebie osobę, która osiągnęła przynajmniej 1 poziom nowego audytu Rządu Niemieckiego. To tak wybrana osoba jest uprawniona jako emisariusz i przy jednoczesnym upoważnieniu jej do reprezentowania interesów Miasta lub Gminy, na kolejnym poziomie wspólnie zorganizowanej administracji. Emisariusz ucieleśnia z jego głosem wolę swego Miasta lub Gminy. Jest on związany z decyzjami i zleceniami jego korporacji. Poseł jest działaczem honorowym.

(2) Z co najmniej siedmiu, ale nie więcej niż 49 przedstawicieli poszczególnych miast, miejscowości i gmin wybiera się, co najmniej jednego, ale nie więcej niż trzech przedstawicieli jako Gremium. Przedstawicielami są osoby, które osiągnęły przynajmniej 2 poziom nowego audytu Rządu Niemieckiego. Są oni uprawnieni do reprezentowania interesów Miasta lub Gminy i działają legalnie w ich imieniu. Są związani z orzeczeniami i zleceniami swoich wyborców.

(3) W ten sposób wolne Miasta i Gminy działają w postaci rosnącej organizacji i tworzą sobie strukturę ich wyboru. Szczegóły określa prawo.

(4) Każde wolne miasto i wolna gmina ma prawo do odstąpienia od organu nadrzędnego, do zmiany władz lokalnych lub do samo- zarządzania.

(5) W przypadku samorządu bez powiązania z władzami lokalnymi, miasta lub gminy nie mają prawa głosu i nie mają wpływu na organizację wolnych Miast i Gmin. Na wniosek, w dowolnym momencie początkowo przyznane jest jedno miejsce do organizacji na okres próbny. Okres próbny trwa do jednego roku. W tym czasie, możliwość wpływania na Miasto lub Gminę jest ograniczona do decyzji regionalnych i krajowych. Podczas zmiany Miasta, Gminy lub nadrzędnej władzy lokalnej zmieniającym Miasto lub Gminę, okres próbny trwa do pół roku. W tym czasie, możliwość wpływania na miasto lub gminę jest ograniczona. Wyjątkiem od tej reguły zostanie przyznany, jeżeli co najmniej trzy czwarte radnych nowej władzy lokalnej wyrazi na to zgodę.

Art. 37 Pomoc urzędowa

(1) Wszystkie istniejące organy Państwowe, działają w ramach wzajemnej pomocy.

(2) Każda władza lokalna zobowiązana jest do nadzorowania działalności niższej rangą w Radzie. Ona jest również upoważniona do egzekwowania przestrzegania

Konstytucji według rozporządzeń.

(3) W celu utrzymania lub przywrócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego wg. niniejszej Konstytucji, miasta lub gminy, poprzez szczególnie ważne siły i urządzenia mogą na wniosek użyć innych wspólnot, instytucji i organizacji do obsługi zadań.

Art. 38 Posiedzenia Rady

(1) Każde posiedzenie Rady odbędzie się w miejscu publicznym. Tajne lub częściowe posiedzenie Rady jest zabronione. Obywatele powinni mieć prawo, w pierwszych dwóch Radach do zadawania pytań, które mogą zadawać w trakcie posiedzeń Rady. Na pytania należy odpowiedzieć.

(2) W radach okręgowych i Radzie Państwa, obywatele mają prawo być obserwatorami. Członkowie społeczności lokalnych, regionalnych lub gminnych w radach regionalnych mają prawo zadawać pytania.

Art. 39 Ograniczenia prawne wyborcze

Prawo wyborcze urzędników, żołnierzy zawodowych, żołnierzy ochotników i sędziów Państwowych w powiatach, gminach i miastach może zostać przez prawo ograniczone.

Orzecznictwo

Art. 40 Państwowy Trybunał Konstytucyjny

(1) Państwo Niemieckie ustanawia Państwowy Trybunał Konstytucyjny.

(2) Król i Rada Państwa mianuje sędziów Państwowego Sądu Konstytucyjnego, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji.

(3) Każdy obywatel państwa może uzasadnionych przypadkach odwołać się do Państwowego Trybunału Konstytucyjnego, jeśli czuje się zraniony w swoich konstytucyjnych prawach. Jest on uprawniony do otrzymania decyzji sędziów.

(4) Szczegóły są regulowane przez prawo.

Art. 41 Cele orzecznictwa

(1) Celem prawa jest zachowanie pokoju opartego na sprawiedliwości i osiągnięcie stabilnego, trwałego, pokojowego, dostosowanego do przepisów wspólnotowych zorientowanej społeczności na zasadach samostanowienia i równouprawnienia. Orzecznictwo ma być nastawione na znalezienie i zapewnienie sprawiedliwych rozwiązań we wszystkich sprawach socjalnych dla wszystkich ludzi. Sprawiedliwość jest zapisana ponad prawem.

(2) Wszystkie Sądy są w zasadzie Sądami Państwowymi. Prywatne arbitraże będą dopuszczone na wniosek, jeżeli posiadają własny system prawny i ich jurysdykcji nie narusza zasady konstytucyjne oraz nie narusza zasad dobrych obyczajów.

Art. 42 Powszechne sądownictwo

- (1) Powszechne sądownictwo sprawuje Państwowy Trybunał Stanu oraz Sądy. Szczegóły są regulowane przez prawo.
- (2) Sądy nadzwyczajne są niedopuszczalne. Przepisy ustawowe dotyczące sądów wojenych i sądów doraźnych są nietykalne, jeżeli zostały ustalone przez Króla.

Art. 43 Niezależność sędziów

- (1) Sędziowie są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom. Integracja Sędziów i innych organów wymiaru sprawiedliwości w izbach, stowarzyszeniach, klubach lub innych organizacjach jest zabroniona. Każdy Sędzia zobowiązany jest zwrócić uwagę w jego prywatnej działalności, aby nie naruszyć jego niezależności.
- (2) Państwo ma obowiązek ustanowienia ustawowego Sędziego. Na żądanie, każdy Sędzia zobowiązany jest dostarczyć pozwanemu lub jednej ze stron, dowód, w celu udowodnienia, że jest on Sędzią prawnym.
- (3) Sędziowie pierwszej instancji pracują jako wolontariusze. Są oni wybierani bezpośrednio przez lokalnych radnych i mogą za wykroczenia zostać odwołani. Wybierani Sędziowie podlegają odpowiedzialności lokalnym Radom.
- (4) Sędziowie drugiej instancji (Prezes Sądu), może być wybrany, jeśli on co najmniej 3 lata pracował jako honorowy Sędzia w pierwszej instancji i został w tym czasie pozytywnie wyróżniony za jego uczciwość, jego sukcesy i jego umiejętności resocjalizacyjne. W tym czasie musiał on przeprowadzić w co najmniej 30 procedurach. Dopuszczalym wyjątkiem jest reguła, jeśli liczba procedur w zakresie skutku nie została osiągnięta. Prezes Sądu Najwyższego musi należeć do Państwa oraz obywateli i posiadać wysoką etykę, oraz kompetencje zawodowe. Więcej informacji znajduje się w ustawie Sądownictwa Królestwa Niemiec.
- (5) Prezesi Sądu są wybierani bezpośrednio przez lokalny uprawniony do głosowania elektorat w okręgu danego Sądu Rejonowego. Sędzia musi być wybrany w danym okręgu sądowym, w którym jest aktywny i posiada tam swoje miejsce zamieszkania.
- (6) Prezesi Sądu mają dodatkowe zadanie, uproszczenie prawa i jego stosowania oraz dążenie do osiągnięcia wyższych wartości i wyższej moralności ludzkiej. Kolejnym celem jest, nauczanie w wyższych szkołach publicznych.

Art. 44 Jawność w postępowaniu sądowym

- (1) Wszelkie spory sądowe są jawne. Wyjątki są dozwolone tylko do ochrony dzieci i młodzieży. Szczegóły są regulowane przez prawo.
- (2) Wszystkie sądy państwowe są dla wszystkich obywateli bezpłatne.
- (3) Każda rozprawa sądowa, jest na żądanie urzędnika sekretariatu Sądu protokołowana a także w pełni rejestrowana, w dźwięku i obrazie. Na koniec procesu, nagrania w dobrej jakości i bez uszkodzeń, należy udostępnić wszystkim zainteresowanym stronom zaangażowanym w procesie.
- (4) Na wniosek jednej ze stron lub specjalnego interesu publicznego metoda

ta, może być również bezpośrednio transmitowana publicznie. Jeśli ta metoda może w znacznym stopniu naruszać prawa do prywatności jednostki, należy powstrzymać się z publikacją. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

(5) Każde postępowanie sądowe musi być zakończone, nie później niż sześć miesięcy od jego otwarcia. Wyjątki są dozwolone, w odniesieniu do szczególnie złożonych lub trudnych procedur. Dalsze postanowienia mają być regulowane przez prawo.

Rozdział 11

Prawa podstawowe

Art. 45 Niezbywalne prawa podstawowe

(1) Poniższe prawa podstawowe są niezbywalne i poprawki do konstytucji oraz przepisy nie mogą kiedykolwiek zostać zawieszone lub ograniczone.

(2) Zabronione jest, aby orzecznictwo wywrotowe działało na podstawowe prawa. Każdy eksperyment może zostać przez Króla wstrzymany i może prowadzić do zwolnienia Sędziego.

(3) Następujące prawa podstawowe, jako bezpośrednio obowiązujące prawa, są wiążące dla ustawodawcy, sądownictwa i władzy wykonawczej.

Art. 46 Godność ludzka

Godność człowieka jest nienaruszalna. Zadaniem i obowiązkiem każdej Władzy Państwowej jest ją szanować i chronić.

Art. 47 Prawo do życia i do integralności fizycznej

(1) Każdy człowiek ma prawo do życia. Kara śmierci jest zniesiona i zakazana.

(2) Nikt nie może zostać poddany nieludzkiemu, okrutnemu, poniżającemu traktowaniu lub karaniu.

Art. 48 Prawo, Narodowość

(1) Każdy Niemiec ma prawo do obywatelstwa niemieckiego.

(2) Obywatelstwo niemieckie nie może zostać obywatelowi Niemiec odebrane.

Art. 49 Równość

Żaden Niemiec w porównaniu do cudzoziemca nie może być poszkodowany.

Art. 50 Extradycja, niemiecka ochrona prawna

(1) Żaden obywatel Niemiec nie podlega ekstradycji do innego kraju lub do innego organu niż krajowy, wszystko jedno jakiego rodzaju.

(2) Każdy obywatel Niemiec ma prawo być sądzony przed Krajowym Sądem Niemieckim, który podlega tej Konstytucji. Jeżeli obywatel Niemiec popełnił przestępstwo za granicą, będzie on sądzony zgodnie z niemieckim prawem w ramach niniejszej Konstytucji dla sprawiedliwej odpowiedzialności za swoje czyny, nawet jeśli zarzucane przestępstwo nie jest wskazane na mocy niemieckiego prawa karnego jako przestępstwo.

Art. 51 Prawo do swobodnego rozwoju osobowości

Każdy człowiek ma prawo do swobodnego rozwoju jego osobowości, o ile to nie narusza praw innych osób i nie narusza Konstytucji lub prawa moralnego.

Art. 52 Równość praw, zdolność prawna

(1) Wszyscy obywatele Niemiec mają takie same prawa. Nikt nie może być pozbawiony dostępu do legalnego sędziego.

(2) Wszystkie Niemieckie kobiety i mężczyźni mają równe prawa. Nikt nie może być uprzywilejowany lub dyskryminowany ze względu na swoją płeć.

(3) Każdy obywatel Niemiec ma takie same prawa i obowiązki obywatelskie. To nie znaczy, że każdy jest taki sam jak inni, ale każdy może nabyć od ludu prawa obywatelskie. Wszyscy obywatele mają dostęp do urzędów publicznych i posiadając przycię społeczną, każdy może piastować urząd Króla.

(4) Korzystania z praw obywatelskich, dostęp do urzędów publicznych i praw nabytych w służbie publicznej są niezależne od wiary religijnej. Nikt z członkostwa lub braku przynależności nie może w zaletach lub wadach dorosnąć ze względu na wyznania lub przekonania czy poglądu na świat.

(5) Nikt nie może być uprzywilejowany lub dyskryminowany ze względu na swoją niepełnosprawność.

(6) Każdy człowiek ma prawo do uznawania wszędzie jego podmiotowości prawnej.

Art. 53 Stan cywilny

(1) Zmiana w zakresie stanu cywilnego bez wiedzy ludzi, na temat jego statusu prawnego, nie jest dozwolona. Naruszenie jest uważane za zbrodnię przeciwko ludzkości i jest karalne przez Państwo.

(2) Istniejący status prawny stanu cywilnego osoby, można zmienić tylko za wyraźnym, pisemnym, dobrowolnym oświadczeniem, z pełną świadomością o jego znaczeniu i skutkach.

Art. 54 Prawo petycji

Każdy ma prawo, indywidualnie lub we Wspólnocie, na piśmie, z prośbami lub skargami zwracać się do właściwych władz lub do przedstawicieli narodu.

Art. 55 Wolność wiary i sumienia

(1) Wolność wiary i sumienia, wolności wyznania religijnego lub przekonania ideologiczne są nietykalne.

(2) Praktykowanie religii w spokoju jest zagwarantowana, jeśli nie narusza ona osobistych praw innych do życia w wolności i integralności fizycznej, emocjonalnej, mentalnej oraz moralnej.

(3) Nikt nie może być zmuszany wbrew jego sumienia, aby pełnić z bronią służbę wojskową.

Art. 56 Prawo do Zdrowia

(1) Każdy człowiek ma prawo do zdrowia.

(2) Każdy człowiek ma prawo do zdrowych i naturalnych produktów spożywczych.

Rozdział III

Prawa obywatelskie

Art. 57 Obywatele i obywatelstwo

(1) Zgodnie z prawem Imperialnym i prawem obywatelskim, obywatelem Niemiec jest każdy obywatel Niemiec.

(2) Prawa cywilne są dostępne dla każdego obywatela Niemiec na mocy niniejszej Konstytucji.

(3) Prawa obywatelskie muszą być przestrzegane przez wszystkich.

(4) Prawa obywatelskie, na podstawie ustawy, mogą być ograniczone tylko wtedy, gdy indywidualne prawa zderzają się ze sobą, lub w celu ochrony przed, lub w trakcie dochodzenia w poważnych przestępstwach. Prawo musi być ogólne i nie może być stosowane tylko do konkretnego przypadku. Ponadto prawo określone w artykułach musi wskazywać na prawa obywatelskie. Do zminimalizowania praw obywatelskich wymagane jest wystąpienie widzialnego powodu, który dla Wspólnotowego Systemu Państwowego ma szczególne znaczenie.

Art. 58 3 poziomy obywatelstwa

(1) W Królestwach Niemieczech wyróżniamy 3 stany obywatelstwa. Każdy ma prawo do zmiany jego stanu, zgodnie z przepisami prawa. .

(2) Po przyjęciu osoby do Królestwa Niemiec, osoba przyjęta staje się częścią populacji Królestwa Niemiec. Nie ma ona prawa głosu i nie jest w stanie uczestniczyć w wyborach. Niemniej jednak, zawsze ma możliwość aktywnego i pasywnego rozwoju, aby uzyskać prawo wyborcze i kandydować do statusu obywatela.

(3) Obywatel, który zdał egzamin o nabycie aktywnego i pasywnego prawa wyborczego, uzyskał tym samym prawo do głosowania. Obywatel, który również zdał przepisowo egzamin kwalifikacyjny do działalności w Radzie, może być wybrany do Rady lub rozpocząć karierę jako urzędnik, zgodnie z przepisami

ustawowymi. Wybór Radnych samorządów do władz lokalnych odbywa się w wyborach bezpośrednich.

(4) Status społeczny może otrzymać osoba, która złożyła wniosek, osiągnęła wiek 24 lat, i posiada miejsce stałego pobytu na terytorium, uroczyście złożyła przysięgę na Konstytucję, uzyskała aktywne i pasywne prawa wyborcze, przeszła wszystkie niezbędne badania, odbyła co najmniej jednoroczną działalność w Urzędzie publicznym i działa w co najmniej jednej Radzie Regionalnej. Każdy członek społeczności ma prawo i obowiązek uczestniczyć w wyborach i referendach. Na wniosek z uzasadnionych przyczyn, może być uchylona na okres do pół roku, może zrezygnować z tego prawa, może zostać zawieszona w obowiązkach.

(5) Obywatele wybierają, zaproponowanego przez Króla i potwierdzone przez Radę Państwa nowego Króla i zdecydują w kontekście ich praw na mocy Konstytucji o projektach ustaw.

Rozdział IV

Konstrukcja organów i instytucji życia publicznego, prawa obywateli państwa

Art. 59 Flota handlowa, flota Państwa

- (1) Wszystkie niemieckie statki handlowe tworzą jedną niemiecką flotę handlową.
- (2) Państwo niemieckie posiada własną flotę państwową.

Art. 60 Wolność wypowiedzi i wolności informacji, prawa prasowego; Sztuka i nauka

- (1) Każdy człowiek ma prawo do swobodnego wyrażania swoich poglądów w mowie, piśmie, zdjęciach i ich rozpowszechniania oraz swobodnego pozyskiwania informacji ze wszystkich źródeł. Wolność prasy i wolność głoszenia za pomocą programów i filmów są gwarantowane.
- (2) Obowiązkiem prasy jest przedstawienie współczesnych wydarzeń. Ma ona na celu informowanie obywateli kompleksowo. Prasa jest zobowiązana głosić neutralnie i zgodnie z prawdą. Rozprzestrzenianie półprawd i kłamstw jest zabronione. W tych ramach, prasa jest wolna i nie jest cenzurowana. W przypadku fałszywej lub pół prawdy, reprezentacja prasy jest zobowiązana niezwłocznie wycofać swoje oświadczenia w tym samym stopniu i formie oraz opublikować odpowiedź. Odpowiedź może być podana do prasy, jeśli ona nie powoduje odpowiedzi ku zadowoleniu danej osoby lub Państwa. Ponadto, osoba zainteresowana i Państwo są zobowiązane do prawdy. Powtarzające się fałszywe lub zmanipulowane prezentacje, nawet umyślne lub niedbałe postępowania,

mogą być wycofane a media upaństwiowione. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

(3) Sztuka i nauka, badania i nauczanie są wolne. Wolność nauczania nie zwalnia z obowiązku nauczania prawdy i wierności Konstytucji.

(4) Ochrona moralności oraz ochrona dzieci i młodzieży jest obowiązkiem Państwa. Państwo działa także w prasie, radiu i telewizji na zewnątrz w celu uzyskania wartości i moralności.

Art. 61 Małżeństwo i rodzina

(1) Małżeństwo i rodzina znajdują się pod szczególną ochroną Państwa.

(2) Mężczyźni i kobiety, bez jakiegokolwiek ograniczenia mają prawo do zawarcia małżeństwa lub do tworzenia konkubinatów. Ponoszą one odpowiedzialność za społeczeństwo i przyszłą generację.

(3) Małżeństwo lub konkubinat powinien być zawarty tylko przy dobrowolnej zgodzie partnerów.

(4) Opieka, wychowanie i edukacja dzieci jest naturalnym prawem rodziców i przede wszystkim spoczywa na nich. Ich czynny udział obserwuje cała społeczność. Wspólnota polityczna musi dążyć do zapewnienia, aby każdy członek społeczności miał możliwość promowania swoich dzieci, tak aby szanowały naturalne podstawy życia, prawa do tworzenia, prawa człowieka i społeczności.

(5) Wbrew woli rodziców dzieci mogą być tylko oddzielone od rodziny, gdy rodzice lub opiekunowie zawiodą lub gdy dzieciom grozi zaniedbanie. Państwo ma w tym przypadku obowiązek stać z boku opiekunów i tym samym dążyć do zapewnienia, żeby opiekunowie swoje obowiązki ponownie wykonywali rozsądnie.

(6) Każda matka i każdy ojciec mają prawo do ochrony i opieki ze strony społeczności, a matki szczególnie przed i po porodzie.

(7) Nieślubne dzieci są określone przez ustawodawstwo, na tych samych warunkach, aby tworzyć takie same możliwości dla ich fizycznego i psychicznego rozwoju oraz ich pozycji w społeczeństwie jako legalnych dzieci.

Art. 62 System edukacji

(1) System edukacji publicznej jest pod nadzorem Państwa i ma być zorganizowane jednolicie w całym Państwie.

(2) Obowiązkiem Państwa jest dopasować się do indywidualnych potrzeb ludzi. Państwo ma obowiązek wpływać na wszystkie przedmioty nauczania oraz na najnowsze wiarygodne odkrycia w programach nauczania. Jest ono zobowiązane do umożliwienia studentom zrozumieć zdolności interdyscyplinarne.

(3) Państwo dąży do zapewnienia, żeby ludzie dorastali na pewnych siebie, psychicznie, emocjonalnie i fizycznie całościowo rozwinięte osobowości. Powinni oni szanować naturę, prawa człowieka, społeczności, pokój i wspierać rozpowszechnianie wartości etycznych. Szkoła musi dążyć żeby studenci

nabywali umiejętności i zdolności do rozwiązywania problemów osobistych i społecznych bez używania przemocy. Całościowo dostosować programy nauczania, zmierzające do zapewnienia ochrony zdrowia i dobrobytu ludzi. Treść lekcji obejmuje podstawową mediację wiedzy w dziedzinie prawa, edukacji, gospodarki, pieniądza, zachowań społecznych, samoleczenia, podstawowej wiedzy psychologicznej, metafizyki i samoświadomości.

(4) Rodzice mają prawo pierwszeństwa w wyborze rodzaju nauczania, które ma być dane ich dzieciom w ramach zasad określonych w niniejszej Konstytucji. Rodzice mają prawo do decydowania w sprawie udziału ich dzieci w nauce religii. Nauczanie religii ma na celu zapewnienie, że natura i bliźni są respektowani i przestrzegani a uczeń może zrobić swoje własne doświadczenia szerszej świadomości.

(5) Państwo poprzez nauczanie religii ma dążyć do zapewnienia, że prawdziwa wiedza o jedności nauki, duchowości i religii jest osiągnięta, że pozytywne wartości oraz cechy charakteru u ludzi są zwiększone oraz wykształcenie zdolności do miłości bezwarunkowej.

(6) Nauczanie religii w szkołach publicznych, z wyjątkiem szkół niewyznaniowych, jest powszechnym przedmiotem nauczania. Bez uszczerbku dla państwowego prawa nadzoru, nauczanie religii jest zgodnie z zasadami wspólnot religijnych. Żaden nauczyciel nie może być zobowiązany wbrew jego woli udzielać lekcji religii.

(7) Prawo do zakładania szkół prywatnych jest gwarantowane. Szkoły prywatne, jako szkoły zastępcze dla szkół publicznych wymagają zezwolenia Państwa oraz podlegają niniejszej Konstytucji. Pozwolenie jest przyznawane, jeśli szkoła prywatna w swoich celach dydaktycznych, instytucjonalnych i organizacyjnych oraz w naukowym kształceniu swoich nauczycieli, nie pozostaje z tyłu za szkołami publicznymi i uczniowie nie będą specjalnie traktowani z powodu posiadania bogactwa przez ich rodziców. Zezwolenia odmawia się, jeżeli pozycja gospodarcza i prawna nauczycieli nie jest odpowiednio zabezpieczona, chyba że nauczyciel jest świadomy swojej pozycji i oświadczył na piśmie, że zgadza się z warunkami.

(8) Wszystkie egzaminy końcowe, szkolne i zawodowe, zarówno w szkołach publicznych jak i prywatnych, powinny być zaprojektowane w całym Państwie na tym samym poziomie. Egzaminy powinny, pokazać w którym zakresie dana osoba posiada szczególne zdolności i nie mogą bezpośrednio lub pośrednio oddziaływać selektywnie na poziom majątkowy osoby.

Art. 63 Wolność zgromadzania

(1) Wszyscy Niemcy mają prawo gromadzić się, zachowując spokój i bez broni, bez powiadomienia i zgody.

(2) Dla spotkań zewnętrznych, prawo to może być ograniczone.

(3) Ograniczenia wolności zgromadzeń są dozwolone tylko przez Urzędników Państwowych, jeśli przez Zgromadzenie, prawo innych osób zostało w znaczący

sposób naruszone, nawołują do naruszenia tych praw lub takie Zgromadzenie ma na celu naruszyć porządek państwowy lub go wyeliminować.

Art. 64 Zrzeszanie się i wolności zrzeszania się

- (1) Wszyscy Niemcy mają prawo do tworzenia stowarzyszeń.
- (2) Stowarzyszenia, których cele działalności są sprzeczne z obyczajami i prawem karnym, które są niezgodne z Konstytucją albo naruszają międzynarodowe porozumienie są zakazane.
- (3) Prawo do zrzeszania się w celu ochrony i poprawy warunków pracy i stowarzyszeń gospodarczych dla każdego i dla wszystkich zawodów jest gwarantowana. Umowy, dążenie do ograniczenia tego prawa lub utrudniania, są bezpodstawne i mogą spowodować również zastosowanie środków karnych.
- (4) Nikt nie może być zmuszany do przynależności do jakiegoś stowarzyszenia. Ustawowe wyjątki są dopuszczalne tylko wtedy, gdy stowarzyszenie zostało utworzone w celu ochrony Wspólnoty lub w celu ochrony praw osób fizycznych, lub jeśli nieprzynależność może prowadzić do zagrożenia życia, ciała, zdrowia lub mienia osoby, lub w specjalnych przypadkach może prowadzić do utrudnień dla społeczności. Na wniosek, obowiązkowe członkostwo w konkretnym przypadku, może być rozwiązane.

Art. 65 Tajemnica korespondencji, poczty i telekomunikacji

- (1) Tajemnice korespondencji, poczty i telekomunikacji są nietykalne.
- (2) Ograniczenia ochrony praw zagwarantowanych, w tym praw Konstytucji, mogą określić przepis, który nie jest przekazywany osobie zainteresowanej, ale na drodze prawnej weryfikacji zajmie się osoba powołana przez właściwego członka Rady Lokalnej.

Art. 66 Swoboda przemieszczania się

- (1) Wszyscy obywatele Królestwa Niemc korzystają ze swobody przemieszczania się w całym Państwie.
- (2) Prawo to, może być ograniczone tylko do tych przypadków, w których odpowiednia podstawowa egzystencja nie istnieje, a ludzkość będzie narażona na szczególne obciążenia, lub gdzie dla przeciwdziałania na bezpośrednie zagrożenie dla istnienia Państwa lub porządku konstytucyjnego do walki z klęskami żywiołowymi, lub w szczególnie poważnych wypadkach, aby zapobiec ochronie zaniedbania młodzieży lub w celu zapobiegania przestępczości.

Art. 67 Wolność wykonywania zawodu, zakaz pracy przymusowej

- (1) Wszyscy Niemcy mają prawo do wybierania zawodu, miejsca pracy lub miejsca nauki szkolenia. Miejsce pracy może być regulowane przez prawo, gdy do wykonywania zawodu wymagane są określone kwalifikacje, które służą do ochrony osoby lub ogółu społeczeństwa przed niebezpieczeństwem.

- (2) Nikt nie może być zmuszony do określonej pracy, z wyjątkiem części konwencyjnej i dla świadczenia wszystkich obowiązków usług publicznych.
- (3) Praca przymusowa jest zabroniona.

Art. 68 Nienaruszalność domu, mieszkania

- (1) Każdy człowiek ma prawo do mieszkania. Mieszkanie jest nienaruszalne.
- (2) Rewizje mogą być nakazane tylko przez niemieckiego Sędziego, który otrzymał licencje jako funkcjonariusz publiczny w ramach niniejszej Konstytucji, i posiada świadectwo powołania go przez urzędnika Królestwa Niemiec.
- (3) W przypadku bezpośredniego zagrożenia, przeszukiwanie może być również przeprowadzona przez inne organy w ramach odpowiednich przepisów, i tylko w formie przewidzianej. Jeśli rewizja nie jest prowadzona przez Niemieckiego Sędziego Królestwa Niemiec, upoważniony funkcjonariusz powinien posiadać odrębnie podpisany nakaz przeszukiwania. Nakaz musi być przekazany właścicielowi mieszkania. Sędzia i zarówno najwyższy rangą wyszukany urzędnik ponoszą odpowiedzialność za rewizję i są osobiście odpowiedzialni, gdy rewizja odbyła się niezgodnie z prawem, niezgodnie z przepisami, przeprowadzona w sposób naruszający godność ludzką i właściciela mieszkania, za umyślnie lub nieumyślnie zniszczenie mienia lub jego uszkodzenia oraz innych praw podstawowych.
- (4) Czyny wymienione w tym artykule, winne być przekazane dominującej władzy lokalnej, która informuje Radę o dominujących lukach władz lokalnych oraz o podjętych przez nich działaniach w tym zakresie. O podjętych środkach, jednego lub więcej członków Rady, jednej lub więcej władz lokalnych, organ wykonawczy ma obowiązek zgłoszenia tego działania wszystkim członkom kolejnej wyższej władzy oraz do Rady Państwa.

Art. 69 Własność, dziedziczenie, wywłaszczenie

- (1) Każdy człowiek ma prawo, indywidualnie oraz grupowo do nabycia nieruchomości i posiadania majątku. Prawa dziedziczenia są gwarantowane.
- (2) Nieruchomości pociągają za sobą obowiązki. Jego użytkowanie powinno również służyć dobru publicznemu. Jeśli ta zasada jest naruszona umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, nieruchomość może zostać uspołeczniona. Jest ona używana z zamiarem oraz w sposób, który zagraża dobru publicznemu, prawom człowieka lub naturalnym podstawom życia, nieruchomość może być bez rekompensaty wywłaszczona i przekształcona w nieruchomość wspólnotową.
- (3) Poza świadczeniem z pkt 2 wywłaszczenie jest dopuszczalne tylko dla dobra publicznego. Może to mieć miejsce tylko wtedy, gdy rodzaj i zakres odszkodowania są właściwie regulowane. Odszkodowanie ustala się z należytym uwzględnieniem interesów społeczeństwa i stron. Postępowanie sądowe może być wszczęte przed sądami powszechnymi w sporze o kwoty odszkodowania.

Art. 70 Socjalizacja

(1) Grunty, gleby i zasoby naturalne wszystkich rodzajów są dobrem państwowym i niezbywalną własnością państwową. Obejmuje wody, drzewa i inne zasoby naturalne. Jeśli stanowią ono własność prywatną, to jest zgodnie z zasadami artykułu 69 ustęp 2.

(2) Będące własnością prywatną grunty, zasoby naturalne i środki produkcji, w celu socjalizacji przez prawo, które przeniesione są do własności publicznej lub innych form przedsiębiorstw publicznych określa prawo i zakres odszkodowania. Dla kompensacji stosuje się Artykuł 69 ustęp 3.

Art. 71 Prawo do azylu

(1) Każdy, kto przebywa na terytorium niemieckim i nie jest Niemcem podlega ustawodawstwu swojego kraju.

(2) Wejścia i wyjścia, miejsce zamieszkania cudzoziemców regulują traktaty i prawa.

(3) Osoby prześladowane mogą otrzymać azyl polityczny. Osoby prześladowane winni przestrzegać Konstytucji Królestwa Niemiec z jej obowiązującymi przepisami prawa. W przypadku naruszeń karnych mogą zostać wydaleny w każdej chwili i ze skutkiem natychmiastowym.

(4) Środki egzekucyjne kończące prawo pobytu, w przypadkach, gdy istnieją poważne wątpliwości co do zgodności z prawem, które są w sposób oczywisty nieuzasadnione lub uznane za oczywiście bezzasadne, mogą zostać orzeczone tylko przez Sąd Niemiecki. Zakres prac może być ograniczony lub wnioski nie będą rozpatrywane. Szczegóły zostaną określone przez prawo.

(5) Utrata nadanego obywatelstwa może być przyznana tylko wtedy, gdy jest to zgodne z prawem i wbrew woli osoby zainteresowanej, ta osoba nie może zostać pozbawiona ojczyzny lub zostać osobą bez pochodzenia.

Art. 72 Utrata prawa

(1) Kto łamie prawa podstawowe i obywatelskie w walce z porządkiem tego Państwa i przeciwko tej Konstytucji, traci te prawa. Przepadek i jej zakres są wymawiane przez Radę organu lub jego upoważnionego przedstawiciela.

(2) Od tej decyzji wyroku sądu polubownego może zostać dostarczone odwołanie w wyższej Radzie dominującej Władzy Lokalnej. Rozprawa powinna być wykonana w ciągu jednego miesiąca od daty złożenia wniosku.

Art. 73 Naruszenie praw konstytucyjnych

(1) Jeśli ktoś zostanie pokrzywdzony przez organ władzy publicznej, w prawach konstytucyjnych, ma on bez ograniczeń otwarte drogi sądowe.

(2) W przypadku stwierdzenia naruszenia praw konstytucyjnych, Państwo ma na celu zwrócić prawa poszkodowanemu i jego odpowiedniego zadośćuczynienia.

Art. 74 Bezpieczeństwo prawne, sądownictwo, domniemanie niewinności

(1) Każdy człowiek ma prawo do skutecznego odwoływania się do kompetentnych sądów krajowych przeciw czynom przez które przyznane mu przez Konstytucję lub przepisy prawa są łamane.

(2) Nikt nie może być poddany arbitralnemu zatrzymaniu i aresztowaniu lub wygnaniu z kraju.

(3) Każdy człowiek jest uprawniony na warunkach całkowitej równości do sprawiedliwego i zobowiązaniach lub o zasadności oskarżenia w wytoczonej przeciwko niemu na warunkach całkowitej równości do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy przez niezawisły i bezstronny Sąd Państwowy.

(4) Każdy człowiek oskarżony o popełnienie przestępstwa ma prawo, aby nie uznawano go za niewinnego, dopóki jego wina nie zostanie udowodniona podczas publicznego procesu, w którym otrzyma wszystkie gwarancje konieczne do swojej obrony.

Rozdział V

System wojskowy

Art. 75 Służba wojskowa

(1) Pobór wojskowy jest zniesiony. Nikt nie może być zmuszony lub zobowiązany do służby wojskowej.

(2) Państwo ma jednak dążyć do zapewnienia, że każdy Niemiec jest odpowiednio od jego możliwości i umiejętności, otrzymania podstawowej wiedzy z zakresu samoobrony z lub bez broni. Odpowiednia etyka i niezbędna wiedza prawna w zastosowaniu samoobrony, musi być poznana. Wymiana tej wiedzy ma służyć ochronie indywidualnych praw i konstytucji oraz bronić jej. Nie może być stosowana w żadnym przypadku do ataków na inne jednostki, narody lub ich przekonania oraz wartości ich przekonań. Niemcy zgadzają się z zobowiązaniem do niniejszej Konstytucji, być spokojnym i tolerancyjnym wobec wszystkich ludzi, narodów, i stanąć w obronie prawdy i sprawiedliwości.

(3) Państwo ustanawia armię jako armię obronną, opartą na dobrowolności. Ochotnik musi być obywatelem niemieckim. Kto dobrowolnie jest więcej zainteresowany, od ogółu społeczeństwa i chce być szkolony w sztuce samoobrony, również z bronią, musi posiadać odpowiedni poziom dojrzałości i etyczne wysokie wartości. Zainteresowany przed przyjęciem musi zdać test na ocenę dojrzałości charakteru i etyki przed jego włączeniem do Sił Obronnych. Ludzie, którzy nie zdadzą tego egzaminu, nie nadają się, i nie będą dopuszczeni do służby wojskowej. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

(4) Obok sztuki obrony żołnierz winien dodatkowo nauczyć się zawodu lub studiować. Przekazywane umiejętności mają zapewnić mu po zakończeniu służby wojskowej, możliwość podjęcia odpowiedniego innego miejsca w społeczności. Wybór należy do zainteresowanego. Oferowanie programów zawodowych lub studiów są zgodne z dobrem wspólnym i potrzebami społeczności, i powinny być dostosowane treści w zdaniu 2 niniejszego ustępu. Zasady prawdy, człowieczeństwa, etyki i moralności nie mogą być naruszone.

(5) Formacje zbrojne mogą być tworzone i utrzymywane wyłącznie w zakresie, w jakim wydaje się to konieczne, wyposażenie Policji do utrzymania porządku w kraju czy na zewnątrz. Dalsze przepisy tutaj reguluje ustawodawstwo.

Art. 76 Sprawa obrony

(1) Król ma najwyższą komendę i dowództwo sił zbrojnych oraz sam wytycza strategię obronne.

(2) Król, w razie zbrojnej napaści na terytorium Królestwa Niemiec kieruje sprawą obrony. W przypadku jego nieobecności jego zastępcą, minister obrony albo zostają uprawnieni 3 członkowie Rady Państwa.

(3) Król może wyznaczyć ministra obrony.

(4) W przypadku obrony, nikt nie może być przymuszony do służby z bronią.

(5) Oprócz obrony, siły zbrojne mogą być wykorzystywane jedynie w zakresie dozwolonym przez Konstytucję.

(6) Siły zbrojne mają prawo do ochrony mienia cywilnego i wykonywania funkcji kontroli ruchu w zakresie niezbędnym do wykonania ich misji obrony. W tym celu, siłom zbrojnym przekazana jest Policja. Siły Zbrojne współpracują z właściwymi organami Państwa.

(7) W celu obrony przy zagrożeniu istniejącego stanu lub porządku konstytucyjnego państwa niemieckiego, Rada Państwa, jeżeli siły policji i ochrony granic nie są wystarczające, może zatrudnić Siły Zbrojne do wsparcia Policji i Straży granicznych, w celu ochrony mienia cywilnego oraz w zwalczaniu uzbrojonych powstańców. Zatrudnienie Sił Zbrojnych zostaje przerwane, gdy Rada Państwa, Prezydent czy Król tak postanowią.

Art. 77 Zakaz militarnych aktów agresji, kontrola zbrojeń wojennych

(1) Działania, które nadają się albo mogą być wykonane z zamiarem zagrożenia dla pokojowego współistnienia narodów w celu przygotowania do wojny agresywnej do wsparcia lub do udziału w nim, są niezgodne z konstytucją i będą karane. Realizacja wojny lub agresji nie jest niekonstytucyjna, jeżeli realizacja działań wojennych prowadzonych przeciw narodowi Państwa niemieckiego lub Króla, jest ze względu na wypowiedzenie wojny innemu narodowi lub Państwu. Jeżeli bezpośrednio zagrożenie istnieje, w celu zapobiegania znaczącej szkody dla narodu niemieckiego i jeśli nie da się uniknąć w inny sposób szkód konieczne jest podjęcie działań.

(2) Do prowadzenia działań wojennych przeznaczona broń lub sprzęt, który

istnieje, jest przez Niemców, wynaleziony i opracowywany, albo wyprodukowany pod nadzorem Niemiec, musi być produkowany, organizowany, wspierany, transportowany, wprowadzany do obrotu i stosowany tylko za zezwoleniem Państwa niemieckiego. Wszystkim Niemcom i Państwu niemieckiemu zabrania się, broni, części broni i sprzętu wojskowego exportować, produkować za granicą, lub sprzedawać lub w inny sposób rozporządzać bronią, częściami broni lub bojowym towarem i sprzętem.

(3) Każdy akt wojenny ma być wykonywany wyłącznie w obronie kraju lub dla ochrony własnych obywateli. Wszelkie wsparcie innego kraju lub innego narodu w wojnie wobec innego Państwa, narodu lub grupy etnicznej, jest niezgodny z Konstytucją i zabroniony.

(4) Okupacja lub wykorzystanie innego państwa, innego narodu lub grupy etnicznej, jest niezgodne z Konstytucją i zabronione. Wiąże to się z powojenną odbudową jeśli stało się to bezinteresownie lub jest regulowane przez umowy i nie było wykonane w porozumieniu z mieszkańcami danego obszaru. Odbudowa powojenna nie może prowadzić do uzależnienia od jakiejkolwiek strony wojennej.

(5) W przypadku obrony Państwa niemieckiego, Państwo niemieckie jest uprawnione do tworzenia sojuszy. Zdolność do tworzenia sojuszy Państwa niemieckiego obejmuje pełne wsparcie sojuszników w przypadku ich obrony.

Rozdział VI

Stan pieniężny, waluty i finansowy

Art. 78 Waluta prawna, autonomia finansowa, stopy procentowe, kredyt, kryteria emisji

(1) Regulacja monetarna i finansów publicznych jest wyłącznie kwestją Państwa.

(2) Król Królestwa Niemiec ustanowił Walutę i Bank Emisyjny jako Bank Królestwa Niemiec. Wszelka prywatyzacja Banku Państwa jest zabroniona. Bank Królewski Niemiec tworzy nową walutę niemiecką zgodnie z zasadami niniejszego artykułu.

(3) Reichsmark po jego wprowadzeniu stanie się oficjalną walutą Niemiec. Do czasu wprowadzenia Reichsmark, ENGEL jest uważana za legalną walutę.

(4) Państwo niemieckie sprawuje wyłączną władzę finansową. Tylko Rząd Niemiecki posiada autonomię fiskalną. Wyłącznie Państwo Niemieckie sprawuje wyłączną władzę monetarną oraz posiada prawo do tworzenia pieniędzy. Każdemu innemu tworzenie pieniędzy jest zabronione. Wyjątki określa się w tej Konstytucji. Szczegóły są regulowane przez prawo.

(5) Odsetki i odsetki od odsetek są zabronione. Jednorazowa opłata manipulacyjna jest dozwolona jeżeli przepływa równocześnie w obiegu pieniędzy. Musi ona być uzasadniona i nie może przekroczyć 7 procent kwoty kredytu. Kredyty dla

sektora publicznego są dozwolone tylko wtedy, gdy wyjściowa kwota kredytu ekwiwalentnie odzwierciedla się w wartości rzeczowej i praw do korzystania z konsumpcji przez Państwo może być nadal zagwarantowane.

(6) Nikt z pracowników sektora finansowego nie może być preferowany poprzez nadmierne dotacje.

(7) Udzielanie pożyczek inwestycyjnych ponadregionalnych jest wyłącznie obowiązkiem Banku Państwa. Szczegółowe przepisy wykonawcze powinny być regulowane przez prawo. Przepisy te mają na celu ochronę środowiska naturalnego, praw człowieka i samych ludzi oraz ochronę i zapewnienie jakości produktów które są tworzone przez przyznanie kredytu .

(8) Państwu jest zabronione pożyczyć. Zabronione jest również transakcje wymijające, które działają jako dług.

(9) Inwestycje publiczne są dokonywane przede wszystkim poprzez uzyskane fundusze Państwa albo za pomocą kreacji pieniądza. Tworzenie pieniędzy jest dopuszczalne tylko w przypadku projektów, które są w interesie publicznym, które służą dobru wspólnemu, mają trwałą wartość użytkową i są w stanie generować wartość dodaną. Nie dopuszcza się wznoszenie budynków użyteczności publicznej i innych obiektów bez użytecznego znaczącego celu wyłącznie w celu zwiększenia podaży pieniądza. Przy złych inwestycjach, łączne kwoty inwestycji w transakcjach płatniczych należy zastopować aby ponownie uniknąć płatności publicznych. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

(10) Uzyskane wartości służą do całego społeczeństwa. Więcej informacji regulowanych jest przez prawo. Prawo nie może naruszać powyższych zasad.

(11) Wywóz prawnej waluty, jest dozwolony tylko za zgodą Ministerstwa Finansów Królestwa Niemiec. Dozwolony jest tylko dla etycznych i prawnych oraz rozsądnych inwestycji poza granicami Niemiec, które chronią naturalne podstawy życia, poszanowanie praw człowieka i dobru wspólnemu. Prawne środki płatnicze w Niemczech, które wyjeżdżają bez zgody Niemiec, tracą ważność. Więcej informacji znajduje się na prawie niemieckim.

(12) Niemieckie Państwo ustanawia według potrzeb gospodarki o liczbie banków w celu pobudzenia gospodarki. Banki te są związane z zasadami konstytucyjnymi.

Art. 79 Podatki

(1) Płatność podatków jest zazwyczaj dobrowolna. Wyjątki są określone w prawie Królestwa Niemiec. Wyjątek występuje dla osób fizycznych i prawnych oraz innych podmiotów prawnych lub korporacji, które zagrażają integralności fizycznej, zdrowiu ludzi lub dla środowisku naturalnemu jako podstawy dla życia oraz obciążają lub ranią innych w jakikolwiek sposób w ich prawach. Zasady łączenia wspólnotowego nie są objęte tym przepisem.

(2) Podatki, które są pobierane na pokrycie kosztów finansowania administracji publicznej, edukacji, wydatki społeczne i życia publicznego, mogą być pobierane

w tylko w prawych i równych wymiarych dla wszystkich.

Rozdział VII

Zmiana konstytucji

Art. 80 Poprawki do konstytucji

(1) Rada Państwa może zmienić Konstytucję tylko wtedy, gdy co najmniej dwie trzecie wyborców zatwierdziła poprawki do konstytucji. Każda poprawka konstytucyjna powinna zostać opublikowana w Dzienniku Ustaw Rzeszy i jest skuteczna z chwilą publikacji.

(2) W wyniku niewłaściwych lub szczególnie pilnych sprawach, Król może doprowadzić do zmiany Konstytucji we współpracy z Radą Państwa. Taka zmiana konstytucyjna musi być potwierdzona w ciągu 3 miesięcy przez dwie trzecie uprawnionych do głosowania. W przypadku odrzucenia, zmiana jest nie ważna.

(3) Zmiana Konstytucji we wszystkich aspektach prawa pieniężnego jest niedopuszczalna. Co więcej, nie jest dopuszczalne, aby zmienić zasady Konstytucji w Artykułach 33 do 36, 38, 41, 45 do 56, 63 i 64.

(4) Niniejsza Konstytucja może być zmieniona jedynie przez zmianę prawa konstytucyjnego, które wyraźnie zmienia lub uzupełnia tekst Konstytucji.

Rozdział VIII

Reorganizacja terytorium Państwa

Art. 81 Reorganizacja terytorium

(1) Terytorium Niemiec może być zreorganizowane, jeśli to konieczne poprzez przystąpienia do Niemieckiego Rządu, dostosowanie struktury organizacyjnej lub innych zdarzeń rozszerzenia obowiązków spoczywających na nowych terytorjach Państwa Niemieckiego.

(2) W przypadku innych państw, narodów, miast, ligi miasta, gmin, związków gmin lub innych władz lokalnych, osoby fizyczne lub prawne, wspólnoty religijne, kościoły i inne organizacje do przyłączenia się wszystkich lub części do Państwa Niemieckiego otrzymają prawa z tej Konstytucji.

(3) Jeśli inne Państwa, narody i regiony, obecnie nadal zewnętrźnie zarządzanego obszaru państwa niemieckiego, chcą przyłączyć się do Państwa Niemieckiego, zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym, ma być wprowadzone w tych regionach, narodach lub państwach porozumienie z nowym Niemieckim porządkiem niniejszej Konstytucji.

(4) Inne narody i Państwa, które chcą przyłączyć się do państwa niemieckiego lub chcą się integrować w inny sposób na terytorium Niemiec są zobowiązane do uznania samorządności i samostanowienia, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji. Połączenia regionalne i konteksty historyczne oraz kulturowe należy przestrzegać, doceniać i podtrzymywać. Należy zwrócić uwagę na zasadę celowości ekonomicznej i wymagań planowania przestrzennego oraz zagospodarowania przestrzennego i miejscowej samowystarczalności.

(5) W przypadku reorganizacji terytorium państwa, Król ma prawo veto, jeżeli reorganizacja jest znacznym obciążeniem dla niemieckiego ludu, innych narodów lub dla pokoju. Rada Państwa lub i przy obecności komisji etyki musi/muszą w takiej sytuacji zostać wyłuchane.

(6) Referendum odbędzie się na obszarach nowych lub ich częściach, który ma być utworzony. Istnieje również głos w kwestii jaki porządek prawny ludność chce zaakceptować.

(7) Jeśli regiony lub przestrzenie gospodarcze, których części znajdują się w kilku państwach, narodach lub regionach, w których mieszka co najmniej milion mieszkańców, wymagana jest od jednej dziesiątej wyborców aby na tej przestrzeni spowodować jednolitą przynależność, która powinna być przeprowadzona przez prawo w terminie jednego roku, czy przynależność narodowa na podstawie ustępu 2 powinna być zmieniona lub w krajach których to dotyczy, trzeba przeprowadzić referendum.

(8) W referendum należy zwrócić uwagę na cel ustalenia, czy zmiany w prawie, które zostaną, zgłoszone do członkostwa, zostaną akceptowane. Prawnie może jednak złożyć nie więcej niż dwa wnioski o referendum.

Jeśli większość akceptuje proponowane zmiany do przynależności, powinno to zostać uregulowane przez prawo w przeciągu dwóch lat, zgodnie z ust. 2 czy członkostwo zostało zmienione. Znajdzie w referendum przedłożona propozycja potwierdzenie, musi być w terminie jednego roku po wejściu w życie ustawy za utworzeniem proponowanego obszaru, która nie wymaga ponownego potwierdzenia przez referendum.

(9) Większość w referendum jest większością oddanych głosów, jeżeli zawiera głosy co najmniej jednej czwartej elektoratu regionu. Co więcej, szczegóły referendum powinny być regulowane za pośrednictwem odpowiedniego prawa. Prawo może również postanowić, że wniosek o referendum nie może się powtórzyć w ciągu trzech lat.

(10) Pozostałe zmiany w zakresie istnienia państw, narodów i regionów mogą być wykonane przez międzynarodowe traktaty stron lub przez prawo za zgodą ich rad lub podobnych instytucji, jeśli obszar, którego przynależność ma być zmieniona, który posiada więcej niż 50.000 mieszkańców. Szczegóły są regulowane przez prawo oraz wymagają zgody Rady. Musi ono przewidzieć zapewnienie konsultacji z dotkniętymi miastami, powiatami czy gminami.

(11) Reorganizacja terytorium lub części terytorium ma być regulowany przez traktat międzynarodowy. Te miasta, gminy i powiaty muszą być wysłuchane. Traktat musi zostać potwierdzony poprzez referendum na każdym obszarze.

(12) W przypadku, gdy umowa państwowa dotyczy regionów Republiki Federalnej,

może potwierdzenie poprzez referendum w tych regionach być ograniczona. O referendum decyduje większość oddanych głosów, jeżeli obejmuje ona co najmniej jedną czwartą wyborców mieszkających na tym terenie. Szczegóły są regulowane przez prawo. Umowa wymaga zatwierdzenia przez Radę Państwa lub Króla. Król ma prawo veto.

Art. 82 Przypadek napięcia

(1) Przewidziana w niniejszej Konstytucji lub w prawie Państwa obrona, w tym ochrona ludności cywilnej, przepisy te powinny być stosowane tylko zgodnie z tym artykułem, więc stosowanie obrony jest dopuszczalne tylko, jeśli Państwo lub Król stwierdza, że stan napięcia istnieje lub jeśli on taki wniosek wyraźnie stwierdza. Określenie napięcia wymaga większości dwóch trzecich głosów członków Rady Państwa.

(2) W przypadku napięcia, Rada Państwa, Prezydent lub Król jest upoważniony do zawarcia przymierza w pierwszorzędnym celu uzyskania pokojowego rozwiązania.

Art. 83 Śródlądowe drogi wodne

(1) Królestwo Niemiec na swoim suwerenym terytorium jest właścicielem dotychczasowych dróg wodnych Rzeszy.

(2) Królestwo Niemiec zarządza drogami wodnymi poprzez własne organy i przejmuje na obszarze swojego terytorium funkcje rządowe transportu śródlądowego i morskiego, przyznanych jej przez prawo.

(3) W administracji, rozwoju, budowie nowych i modyfikacji dróg wodnych, są wymagane w umowie zabezpieczenia przestrzegania wymogów gruntów, gospodarki wodnej oraz ochrony przyrody.

Art. 84 Drogi Krajowe i Autostrady

(1) Królestwo Niemiec na swoim suwerenym terytorium jest właścicielem dotychczasowych dróg krajowych i autostrad Rzeszy.

(2) W administracji, rozwoju, budowie nowych i modyfikacji dróg krajowych oraz autostrad, są wymagane w umowie zabezpieczenia do przestrzegania wymogów gruntów, ekonomiki transportu i ochrony przyrody.

Art. 85 Wewnętrzne stany nadzwyczajne

(1) Dekrety nadzwyczajne nie mogą zastąpić Konstytucji jako całości lub jej poszczególnych przepisów a jedynie ograniczyć stosowanie niektórych postanowień Konstytucji. Dekrety nadzwyczajne nie mogą ograniczyć prawa każdego człowieka do życia. Zabronione są tortury i nieludzkie traktowanie, niewolnictwo oraz praca przymusowa. Dekrety nadzwyczajne najpóźniej muszą być zawieszone, sześć miesięcy po ich przyjęciu.

(2) Aby zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu dla istnienia Rządu Niemieckiego lub liberalnego porządku niniejszej Konstytucji, władze lokalne mogą wnioskować o pomoc Policji z innych regionów. Nadzór nad działalnością tych służb policyjnych jest sprawowana przez Radę macierzystego organu wnioskującego

o wsparcie. Wnioski o wsparcie Policji z innych regionów mogą być zakazane przez Prezydenta lub Króla. Ponadto, wszystkie działania tych sił policyjnych należy zakończyć po wyeliminowaniu zagrożenia.

Art. 86 Zachowanie ważności wcześniejszych praw i wcześniejszych traktatów

- (1) Prawo z czasów przed narodzinami Królestwa Niemiec nadal obowiązuje w zakresie, jeżeli jest ono zgodne z postanowieniami niniejszej Konstytucji i jej następujących ustaw podporządkowanych.
- (2) Zawarte umowy państwowe Rzeszy Niemieckiej, które odnoszą się do kwestii, których na mocy Konstytucji, nowy Rząd Niemiecki odpowiedzialny jest, pozostają w mocy jeśli są one ważne oraz zgodne z ogólnymi zasadami prawa, będą nadal stosowane z zastrzeżeniem wszystkich praw i zastrzeżeniem stron oraz poszanowaniu pełnej suwerenności Królestwa Niemiec, aż do podpisania nowych traktatów na mocy niniejszej Konstytucji lub ich zakończeniu na podstawie zapisów w nich zawartych.
- (3) Kontrakty, które są spowodowane bezpośrednim lub pośrednim przymusem, poprzez zachowania antyspołeczne, na skutek podstępuluboszustwa, fałszowania historii i manipulacji opinii, są nieistotne.
- (4) Prawa lub umowy międzynarodowe które mogą szkodzić dobrobytowi i wolności lub naruszają podstawowe prawa człowieka nie są brane pod uwagę.
- (5) O różnicy zdań na temat dalszego stosowania prawa, jako nowego prawa niemieckiego, decyduje Król.
- (6) Król ustanawia termin wyłącznego prawnego następcy Królestwa Niemiec, kiedy on jest gotów do podjęcia prawnego następstwa,
- (7) Król decyduje o kontynuacji wszystkich umów państwowych i wszystkich praw oraz zobowiązań międzynarodowych.

Art. 87 Prawne następstwo w aktywach Królestwa

- (1) Stan majątkowy Rzeszy Niemieckiej jest w zasadzie stanem majątkowym nowego Państwa Niemieckiego, jeżeli Stan majątkowy Rzeszy Niemieckiej znajduje się na terytorium Królestwa Niemiec.
- (2) Z wykorzystaniem następstwa prawnego Rzeszy Niemieckiej, wszelki stan majątkowy Rzeszy Niemieckiej staje się stanem majątkowym nowego Państwa Niemieckiego, Królestwa Niemiec.

Art. 88 Przyjęcie Konstytucji

- (1) Niniejsza Konstytucja wchodzi w życie z dniem jego opublikowania.
- (2) Stosuje się do wszystkich ludzi, którzy mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Niemieckiego i potwierdzili pisemnie aprobatę Konstytucji. Z wykorzystaniem następstwa prawnego Rzeszy Niemieckiej, Konstytucja Królestwa Niemiec stosuje się do wszystkich Niemców.
- (3) Chętni do przystąpienia do Królestwa Niemiec podlegają niniejszej Konstytucji przez uznanie jej, deklarację lojalności, ślubowanie, przyrzeczenie i przysięgę.
- (4) Włączenie do Królestwa Niemiec jest zakończone, jeżeli po złożeniu wniosku

o obywatelstwo, zdaniu egzaminu do uzyskania obywatelstwa i pomyślnemu zakończeniu okresu próbnego na terytorium suwerennego Państwa Niemieckiego, zostanie przyjęty jako obywatel i otrzyma świadectwo obywatelstwa.

Art. 89 Warunki przyjęcia

(1) Przed udzieleniem okazji do pisemnego uznania Konstytucji Królestwa Niemiec, Król lub pełnomocnicy królewscy sprawdzą wnioskodawcę. Dalsze szczegóły są regulowane przez prawo.

(2) Początkiem procesu przyjęcia jest nie formalny wniosek. W nim wpisujemy Imię, Nazwisko wnioskodawcy, datę urodzenia i miejsce urodzenia, obywatelstwo i datę wniosku oraz podpisujemy się.

(3) Z tym wnioskiem, wnioskodawca wyraża zgodę na egzamin i sprawdzian przyjęcia przez jednego lub więcej pełnomocników Zarządu Niemiec. Przyjęcie potwierdzone zostanie certyfikatem, wydaniem dowodu osobistego oraz umieszczeniem w rejestrze Obywateli.

Art. 90 Zakres zobowiązania

(1) Niniejsza Konstytucja stosuje się do wszystkich Niemców na podstawie praw Rzeszy i ustawy o obywatelstwie na terytorium Rzeszy Niemieckiej, która jest zdefiniowana w granicach zgodnym z obowiązującym prawem międzynarodowym, uznaniu Konstytucji na piśmie i jakiegokolwiek rodzaju przyjęcia do nowego Państwa Niemieckiego.

(2) Terytorium Państwa jest pokazane na planie i rozszerza się przez nowe przystąpienia.

(3) Niniejsza Konstytucja stała się prawomocna po jej ogłoszeniu w dniu 16 września 2012 roku.

Rozdział IX

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 91 Termin obywatelstwa Niemieckiego, przyjęcie i wznowienie

(1) Niemcem jest każdy, kto zgodnie z prawami Rzeszy i ustawie o obywatelstwie z 22 lipca 1913 jest lub otrzymał obywatelstwo niemieckie po przystąpieniu do Państwa Niemieckiego w ramach obowiązującego prawa międzynarodowego.

(2) Wcześniejszym obywatelom niemieckim, którym między 30 stycznia 1933 a 08 maja 1945, obywatelstwo zostało odebrane z powodów politycznych, rasowych lub religijnych i ich potomkowie, na ich wniosek z powrotem mogą otrzymać obywatelstwo Państwa Niemieckiego. Są oni uważani za należących do Państwa Niemieckiego, pod warunkiem, że zamieszkali na terytorium Niemiec po 08 maja 1945 i nie wyrazili odmiennej woli.

Art. 92 Władza, interpretacja porządku

- (1) Do czasu powstania Rady Państwa i wyboru Króla, najwyższa władza państwowa należy wyłącznie do Najwyższego Suwerena. Odnosi się to również do artykułu 14.
- (2) Do czasu powstania Rady Państwa, Najwyższy Suweren jest odpowiedzialny za modyfikację i dostosowanie Konstytucji do szczególnych okoliczności, w uzgodnieniu z przepisami prawa i ich ogłoszeniu.
- (3) Do czasu ustanowienia Państwowego Trybunału Konstytucyjnego, jurysdykcja oraz interpretacja Konstytucji, kontrolowana i wykonywana będzie wyłącznie przez Najwyższego Suwerena. Najwyższy Suweren jest do czasu utworzenia Rady Państwa i Państwowego Trybunału Konstytucyjnego Prezesem Sądu.
- (4) Do czasu powołania Rady Państwa jest on Najwyższym Władcą, Naczelnym Dowódcą Armii, Straży, Policji i innych władz wykonawczych.
- (5) Do wyboru pierwszej Rady Państwa, pierwszego posiedzenia Rady i wyboru pierwszego przewodniczącego Rady Nowych Niemiec, Najwyższy Suweren ustala i publikuje prawo wyborcze.
- (6) Jak tylko obywatele Królestwa Niemiec, ze wszystkich obszarów Imperium, zorganizują się i uzyskają uprawnione kwalifikacje do wykonywania czynności administracyjnych i rządowych, Najwyższy Suweren określi datę wyboru Króla i tuż przed inauguracją Króla zrezygnuje z praw i obowiązków określonych w tym artykule.
- (7) Niezwłocznie po wyborze pierwszego Króla, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konstytucji, kiedy niemieckie narody osiągnęły ponownie pełną niezależność, Artykuł 92 jest bez znaczenia i należy go natychmiast usunąć z Konstytucji Królestwa Niemiec.